בס"ד

מינהל הסטודנטים **מדור הבחינות**

אוניברסיטת בר-אילן

מספר סידורי 3037852

מס' מחז' : 5
שנת : תשע"ג סמסטר : 3 מועד : 1 מטלה : 1
קורס : 94 010 01 נושאים במקרא

המחברת נבדקה ביום: 1.9

הציון: 93

חתימת המרצה:

מס' סידורי ____ מתוך ____ מחברות

הוראות לנבחן

1. עליך להבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשגיח בבחינה את כל חפציך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב בייד אסור.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. **היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשגיח/ה.** נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תפסל ותועבר לועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. **בכל עניין פנה למשגיח/ה.**
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת הבחינה. תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי **על עמוד אחד של כל דף**. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת העתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
11. נבחן שעבא עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשגיח/ה יועמד לדין משמעתי.
12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביא לפסילה **מיידית** של הקורס.

בהצלחה!

שנה"ל תשע"ג סמסטר ג' מועד א'

מס' קורס 01-010-94

מחלקה תנ"ך תאריך 29.8.2013

המרצה ד"ר תמי נחשון

מבחן חלק ____ (אם הבחינה בשני חלקים)

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר אסורים או ייתפס בהעתקה, ייענש בחומרה עד כדי הרחקתו מהאוניברסיטה.

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס).
אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם לב! השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט

(1) (א) קללת האדמה - רעיון זה מכיל בתוכו את העונש על חטאם של בני דורו של נח (מעין מידה כנגד מידה).
ואם בני האדם חטאו המון, ולכן ה' קילל את אדמת הארץ ואת כל החי שעליה, למעט
צוהר, בעלי החיים שעלו לתיבה של נח.
בסיום, פסוק כ"א, מצוין שאלוהים שהוא לא יוסיף לקלל עוד את האדמה ואת החי לא יכה, והסיבה
היא שיצר האדם רע מנעוריו.

(ב) בעלי עולה: רעיון 1 - בעלי העולה הם הקרבנות, שעל פניו זה עניין מסוכן וזו הבעיה, אין שם.
ה' מצוין במקרה לעיל, שהוא אכן רחום ושבגלל לכך היא המשך החיים של עולה היא אשר מסוכנת, ולא זו בלבד
אלא גם של [redacted] הבעלי חיים שלה.
רעיון ב - זאת, יקום הנח"ה ש[redacted] בעלי העולה יכול להקריב ע"י אלוהים וכרובים, ובגלל שהוא בלות, את צדיק.
הסיבה: עבודה מועשר לחיל לגבול להתעלות כל אשר ואפשר, ולא כופה עליהם עבודה ספציפית, יש כאן
מעין תמורה לפי החיל ומעין [redacted] כבוד לגבי לנח את אורח חייהם בהושיע.

(2) (א) מילה "העזבה" מסוג חריגה, הדינון הפועל שמשמש, ומופיע בשורשים של רצל, והה'.
בקרה בין נח לאמור שבתקרה פעולה בגלל כדי להרוג את בצאונם של הגלגים, והוא השימוש בפועל
"העזבה" בהקשר זה - מעיד שהיא משגב צור בגרל ואל הצינה בכך.
דוגמא נוספת, שבאופן בהקשר למשל זה הינו של אברהם ומשה, והשימוש בפעלים "לוש", "לש", "מהר".

(ב) נית ללמוד מפסוקים אלו שהיחס של כלפי הבצן לפי דעתי הוא יחס של דאגה ואהבה.
מקבלו לאבוא ולקבל את הצאן על מנת למנוע הפגיעה.
ז"כ"ה בלוחה יש מלך ישראל שינהג בצורה זו לפי עמו ולפי הקהל עליה הוא שולט

(3) (א) בראשית פרק ט' פסוק ג' - דורו של נח ולפניהם היו צמחוניים, ולכן נשאלת השאלה מדוע ה' מתיר
מרגיש שיגיל מספיק
להם כעת לאכול בשר? בכל הכתוב אומר את בני האדם והחיל, ולכן הוא מועשר לנח
ולבניו לאכול גם בשר.
בנוסף, מסלול הצמחונות נהפך למסלול של "קדושה", ובנראה שבני האדם עוד לא מוכנים למסלול זה.
דברים י"ב פסוקים כ'-כ"ו - בפסוקים אלו מופיע פעמיים הביטוי "בכל אוות נפשך" בהקשר של בשר, ולכן
מתעוררת השאלה מדוע אלוהים נותן ציווי שכזה? בתנ"ך מוזכרים מספר מקרים אשר מכונים "סיפורי סיר הבשר".
בסיפורים אלו האדם נשען לבשר ואלוהים מתיר לו.
הפרק זה מעיד הכנסה של האדם לגבול המעורים הרוקים וההגבלות של אלוהים לפני עם ישראל

1א. מצוין (13)
ב. מצוין (13)
2א. מעט דיבור והרבה מעשה (9) מתוך 12
ב. מצוין (13)
3א. חסר מוגדרת השאלה בדברים - מדוע המתירה התאווה?
זה העיקר, ולא ציינת זאת 'מדוע יש ציווי כזה' זה חסר! (10) מתוך 12

כאן יש הבדל, ישנן גם כאן הרחבות והינם שהעם צריך להם, ובזכותם יוכלו של כשר בתשובה.

ג) הסיפור המתאר עם ישראל שעמד להילחם בפלשתים, ושאול השביע את העם לצום לפני המלחמה. יונתן, אשר לא הכיר (את) השבועה אכל ומתואר שפניו "האירו".
הוא הסביר לעם שאין זה נכון לצום לפני קרב, אלא להפך צריך לאכול כדי לצבור כוחות.
בסיום הקרב מתוארת הגזילה של עם ישראל כאשר רצו את הצאן והבקר, ומסיפור זה אנו לומדים שאין להעדיף את הצום לפני קרב או בכלל, שכן בדבר זה עלול להוביל לשחרור הרסן ולתאוות כשר מוגזמת של בני העם, כפי שמתואר בפסוק לב "ויאכלו על הדם", בני ישראל כה רעבים עד כך שאכלו את הבשר עם הדם (בשר שאסור).

ד) *שמואל א' פרק ו' פסוקים ב'-ט' = הקוסמים הפלשתים והפרות.
הסבר: מתואר המבחן שהקוסמים מתכננים לאלוהים כדי לבחון האם לארון יש לו כוחות והוא הסיבה למגפה.
הם מקשים עגלות, פרות עלות (מניקות) שעוד לא עלה עליהן עול (לא בקר), ועליהן לשים את ארון השם ולבחון האם הן ידעו ללכת לבית שמש או שמאלה.

*יחזקאל י"ז פסוקים ו'-י' = משל הגפן.
הסבר: בפסוקים אלו מתאר יחזקאל משל של גפן ששולחת את ענפיה להיבדק בין נשרים, עם שנגזר הופך לבזיון צמחו, שונה לגמרי.
פסוקים אלו בעצם משל ואנו רואים שמלך של ישראל הוא כגפן, שגם הוא יודע להתקשר לאחרים שאינם (מבוסס על פרק כמו של כמה שנים), אך ישראל צריך לבטוח באלוהים, ואין לו להביא ברכה או שגדלו יהיה לנו או לפנות לשני מצרים (פסוק ז') או בבל (פסוק ג').

*מלכים ב' פרק ו' פסוקים ט"ו-י"ז = בעיון סיפור הראיה בין אלישע לנערו.
בפסוקים אלו מתואר שאלישע והנער סובבים צבא, ואלישע אומר לנער לא לפחד, הנער לא מבין מדוע.
אלישע מבקש לראות את המרכבות של אלוהים שגדולות מהם בצבא הנער לו.
זה מקרה לסיפור של בלעם ואתונו, היות שהאתון רואה את מלאך השם בדרך בלעם לרוב רואה אותו.
הדבר נעוץ על כך שיש [illegible] אותו, כמו עם אלישע, אלה ה' יכול להראות (בשליחות השם) ואילו בלעם לא.

*ירמיה ל"ב פסוקים ו'-י"ג = גאולת השדה.
הפסוקים מתארים את קניית השדה ירמיהו מאח דודו חנמאל, ובמצווה זו הוא מתאר שהעולם (יחזור בעתיד) [illegible] ישוב.
התיאור של הרוכש ולגמור על הפיסת החוזה, והעתקתו לפניו ולפני כולם עם הבטחון.

*ישעיה פרק ס"ה פסוקים ג'-ד' = הקשר בין כשרות לאיסור בישול (המשך בעמוד הבא).

ב. מצוין 13
[illegible] מצוין 5
ג. מצוין 5
ד. מצוין 5
ה. לא הסברת מה חשוב בפסוק - הסבירה! 3
ו. מצוין 5

הסבר: בפרק זה מתאר הנביא את ישראל וכיצד הם פועלים בניגוד לרצון אלוהים.
"זובחים בגנות ומקטרים לבנים" דהיינו זה מסמל את מעשי הכישוף והקטורת שעם ישראל עושה (בגדר איסור),
ובנוסף "האוכלים בשר חזיר" - על אף שבשר החזיר אינו כשר, עם ישראל אוכל אותו בכל זאת.

נח נוסף לקבל את העבודה
ה"ב ודלת מבשר

טיוטא וסידור מוחין

(1)

א׳ קבלת העבודה רצון זה מכל בעבר את העונש על מעשה של בני דורו של נח.

את כל המ׳ שאלה לאבד בזמן רעה שלו

בה חטאו, ולכן ה׳ קבל את העבודה והבי״א את המבול.

כנוח, פסק כל ה׳ נצין שכנו לא קבל את העבודה שלו ואת לו

את חי׳ הוא שיצר האדם רע מנעוריו.

ב׳ עולי עולה: * חי״ם מקדם מסוכן - נותן לו קורה עולם והבדלות שלהם נבדלים

* רצון התורה

ג׳ [אברהם] לוט, עשו

מוליד הדבר נוסף הדבר והדין, בעולם כנו ונברר (נופל

גם בפסוק ב׳ וגם י-כ׳) בנוסף העולם כנו ונכלל:

בקורה דבר ונעץ לאוד נבך שבכדה פלה בכלל כדי להראות את

בגוונות של העולם, ולכם השינוי דעולם הדבר בתוך, מעלה

שהיה על הלימוד הכן.

בעולו נוסף היה בקשר של אברהם ועשו, לוט, עשו, ששם

ועשה שינוי בנטיר זה.

ד׳ "לכן רבקה עשו וכישראל וחלוי" ולא לאוד מפסיקים אלו שהיא

של רוצה הרצון לצאת, ואז עם של הדבר והרבה,

ונקודה לבוא לקבל את הרצון ולעמוד אותו, ואלו לאבשר לו

להכיר (ישר כ״פ ה׳ כנו גם מלך ישראל ~~לפי שבלבו~~ לפי אמו ואביו)

~~מכפים לעת גם מלך ישראל~~

(3) (א) ג׳ - מבוא בתו מעשר?

~~כבר ולא היה כמחוון~~

"כל עת נשך מעל השרים עם הדין הקדוש היו במעלה, עד עת שמעשר מעל בשר - אך מבוא הבשר (כו"ש)?

(ב) מעניין זה עול הקדושה

את לגנות עול לפני עבודה

(2)

(ד)

[illegible]

פרינט בע"מ
טל. 03-5604070